

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันพุธที่ 7 กุมภาพันธ์ 2567 เวลา 09.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 15 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง และ นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลิตเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

ประธานฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปรีกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 24 และเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ได้มีสมาชิกฯ ขอรื้อต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2566 ซึ่งสมาชิกฯ มีข้อกังวลว่าเนื้อหาบางตอนของคำวินิจฉัยจะส่งผลกระทบต่ออำนาจนิติบัญญัติที่ทำหน้าที่ทั้งเสนอกฎหมาย แก้ไขกฎหมาย และยกเลิกกฎหมาย ซึ่งเป็นอำนาจที่ได้มาจากประชาชนที่มอบผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงกังวลว่าในอนาคตนั้น หากจะยื่นหรือแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ จะต้องรอให้ศาลรัฐธรรมนูญอนุญาตหรือไม่ รวมทั้งกังวลในเรื่องการปล่อยให้มีการตีความโดยเข้าใจไม่ตรงกันซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาได้ในอนาคต โดยประธานฯ กล่าวว่า ได้มอบให้ฝ่ายกฎหมายรอรับคำวินิจฉัยฉบับสมบูรณ์จากศาลรัฐธรรมนูญ และให้ฝ่ายกฎหมายปรีกษาหารือและส่งข้อหารือ นั้น และวันนี้ได้ขอให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรรับคำหารือและคำถามของสมาชิกฯ ไปให้ฝ่ายกฎหมายพิจารณา โดยจะมีการประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง และจะแจ้งให้สมาชิกฯ ทราบต่อไป

(1) กระทู้ถาม

(ไม่มี)

(2) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ประธานฯ แจ้งเรื่องที่ไม่ปรากฏอยู่ในระเบียบวาระ คือ

- รับทราบการพิจารณาของนายกรัฐมนตรีในการให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ตามที่ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้มีหนังสือขอทราบผลการดำเนินการต่อร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงินที่นายกรัฐมนตรียังไม่ได้พิจารณาให้กับคำรับรองจำนวน 35 ฉบับ สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งการดำเนินการต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ดังนี้ 1. กระบวนการพิจารณาจะส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนั้น โดยกำหนดระยะเวลาให้แจ้งภายใน 20 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือจากสภาผู้แทนราษฎร

เพื่อที่จะรวบรวมความเห็นประกอบการพิจารณาได้ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่ร่างพระบัญญัตินั้นได้รับการพิจารณาจากสภาผู้แทนราษฎรในเบื้องต้นแล้ว 2. ในระหว่างการพิจารณานั้น จะได้มีหนังสือแจ้งให้สำนักงานเพื่อทราบหากมีเหตุขัดข้องไว้ก่อน 3. หลังจากครบระยะเวลาให้หน่วยงานแจ้งผลการพิจารณาหรือครบ 30 วันแล้ว ตามข้อบังคับจะเร่งรัดขอทราบความคืบหน้าไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นต่อไป สำหรับร่างพระบัญญัติที่ยังไม่ได้รับรองสมาชิกฯ สามารถตรวจสอบว่ามีร่างพระราชบัญญัติใดบ้างที่อยู่ระหว่างการพิจารณา

ที่ประชุมรับทราบ

2.1 รับทราบการพิจารณารายงานของวุฒิสภา จำนวน 4 เรื่อง

(1) รายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

(2) รายงานประจำปี 2565 ของกองทุนการออมแห่งชาติ

(3) รายงานการสร้างระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2565

(4) รายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2564 ของกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

ที่ประชุมรับทราบ

2.2 รับทราบรายงานการสร้างระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ 2565

- เนื่องจากผู้ที่จะเข้าร่วมชี้แจงรายงานไม่สามารถมาชี้แจงรายงานต่อที่ประชุมได้ จึงขอเลื่อนการเข้าชี้แจงรายงานออกไปก่อน

2.3 รับทราบรายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2564 ของกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (เรื่องตามระเบียบวาระหมายเลข 2.2 – 2.3 ค้างมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 1 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ 13 ธันวาคม 2566)

- เนื่องจากผู้ที่จะเข้าร่วมชี้แจงรายงานไม่สามารถมาชี้แจงรายงานต่อที่ประชุมได้ จึงขอเลื่อนการเข้าชี้แจงรายงานออกไปก่อน

2.4 รับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (สำนักงาน ปปง.) มีอำนาจหน้าที่หลักตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 กล่าวคือ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการกับทรัพย์สินผู้กระทำความผิดมูลฐานตามกฎหมายดังกล่าว

รับและวิเคราะห์รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม รวมถึงปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากอำนาจหน้าที่หลักตามกฎหมายดังกล่าวแล้ว สำนักงาน ปปง. ในฐานะหน่วยงานหลักด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ยังมีภารกิจที่จะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ผลการปฏิบัติงานด้านการป้องกันการฟอกเงิน สำนักงาน ปปง. ได้ให้ความสำคัญในการประสานความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนทั่วไป ซึ่งผลการดำเนินงานด้านการป้องกันการฟอกเงินที่สำคัญ สรุปได้ ดังนี้ 1. การรับเรื่องราวร้องเรียน ร้องทุกข์ แจ้งเบาะแส โดยสำนักงาน ปปง. จัดตั้งศูนย์รับเรื่องราวร้องเรียน ร้องทุกข์ แจ้งเบาะแส พร้อมกำหนดเลขหมายโทรศัพท์ 4 ตัวเพื่อความสะดวกและง่ายต่อการจดจำของประชาชน "สายด่วน ปปง. 1710" เพื่อให้บริการรับเรื่องราวร้องเรียน ร้องทุกข์ แจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงิน และการก่อการร้าย โดยได้รับเรื่อง 1,454 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด การฉ้อโกงประชาชน และการค้ำมนุษย์ 2. การรับรายงานการทำธุรกรรม โดยสำนักงาน ปปง. ได้รับรายงานการทำธุรกรรมจำนวนทั้งสิ้น 26,490,652 ธุรกรรม โดยแบ่งเป็นรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด 1,190,878 ธุรกรรม รายงานการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน 260,053 ธุรกรรม รายงานการทำธุรกรรมที่เป็นการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ 24,867,347 ธุรกรรม รายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย 164,512 ธุรกรรม และรายงานการทำธุรกรรมเงินสดผ่านแดน 7,862 ธุรกรรม 3. การดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบและวิเคราะห์ธุรกรรม โดยสำนักงาน ปปง. ได้นำธุรกรรมที่ได้รับรายงานมาตรวจสอบและการวิเคราะห์ธุรกรรม 666,381 เรื่อง โดยแบ่งเป็นรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด 37,455 ธุรกรรม รายงานการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน 2,937 ธุรกรรม รายงานการทำธุรกรรมที่เป็นการโอนเงินหรือชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ 533,543 ธุรกรรม รายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย 86,703 ธุรกรรม และรายงานการทำธุรกรรมเงินสดผ่านแดน 5,743 ธุรกรรม และส่งผลการตรวจสอบและวิเคราะห์ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การดำเนินการ 487 คดี 4. การจัดทำรายงานวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ โดยมีการจัดทำรายงานวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ 15 ฉบับ เพื่อนำไปกำหนดนโยบายและมาตรการเป็นการรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงิน 5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานภายในประเทศ 6,128 ครั้ง และหน่วยงานต่างประเทศ 402 ครั้ง 6. การส่งเสริมและประสานความร่วมมือกับภาคประชาชน การประสานความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการเงิน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนทั่วไป เพื่อช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน 7. การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายในประเทศ สำนักงาน ปปง. ได้จัดทำบันทึกความเข้าใจ (MOU) /บันทึกข้อตกลงกับหน่วยงานภายในประเทศเพื่อประโยชน์ในการประสานงานและการดำเนินคดีตามกฎหมาย

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งสิ้น 44 ฉบับ ผลการปฏิบัติงานด้านการปราบปรามการฟอกเงิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ดังนี้

1. ผลการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

1.1 สำนักงาน ปง.ได้ดำเนินการตรวจสอบ สืบสวน สอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินผู้กระทำความผิดทั้งความผิดมูลฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายอื่น มีคำสั่งตรวจสอบรายงานการทำธุรกรรมหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมเบื้องต้น 13 คำสั่ง และคำสั่งตรวจสอบรายงานการทำธุรกรรมหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมเบื้องต้น กรณีการกระทำความผิดมูลฐานเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนหรือฉ้อโกงที่เป็นปกติธุระ ซึ่งมีการกระทำความผิดอาญาอากรอาญาจักร 1 คำสั่ง

1.2 คณะกรรมการธุรกรรมได้มีคำสั่งมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด 692 คำสั่ง คำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน 210 คำสั่ง 163 รายคดี มูลค่าทรัพย์สิน 3,658,790,647.08 บาท คำสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน 35 คำสั่ง มูลค่าทรัพย์สิน 254,730,168.97 บาท เรื่องที่มีการคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหาย 45 เรื่อง มูลค่าทรัพย์สิน 823,103,725.54 บาท เรื่องที่มีมติเห็นชอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณายื่นคำร้องต่อศาล 184 เรื่อง มูลค่าทรัพย์สิน 2,902,851,558.26 บาท

1.3 เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว พนักงานอัยการจะพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน 222 เรื่อง มูลค่าทรัพย์สิน 3,073,965,390.57 บาท

1.4 ศาลได้มีคำสั่ง โดยแบ่งเป็นการดำเนินการของศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา ดังนี้

- ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน (คดีถึงที่สุด) 51 เรื่อง มูลค่าทรัพย์สิน 177,866,576.01 บาท คุ้มครองสิทธิผู้เสียหาย 2 เรื่อง มูลค่าทรัพย์สิน 2,553,491.32 บาท

- ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน (คดีถึงที่สุด) 9 เรื่อง มูลค่าทรัพย์สิน 626,129,612.86 บาท และมีคำสั่งยกคำร้องและมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน จำนวน 4 เรื่อง โดยยกคำร้อง 674,351,639.35 บาท และตกเป็นของแผ่นดิน 30,074,502.05 บาท

- ศาลฎีกามีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน 5 เรื่อง มูลค่าทรัพย์สิน 127,194,468 บาท และมีคำสั่งยกคำร้องและมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน 1 เรื่อง โดยยกคำร้อง 22,269,550 บาท และตกเป็นของแผ่นดิน จำนวน 510,000 บาท

2. การบริหารจัดการทรัพย์สินที่ได้จากการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ดำเนินการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน จำนวนทั้งสิ้น 38,438,543,347.34 บาท ขายทอดตลาด

23 ครั้ง ขายทรัพย์สินได้ 743 รายการ มูลค่าทรัพย์สิน 167,769,940 บาท นำทรัพย์สินออกบริหาร 1,419 รายการ มีรายได้จากการบริหาร 21,110,189.93 บาท การนำทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดส่งคืนเจ้าของทรัพย์สิน/ผู้ถือกรรมสิทธิ์/ผู้เสียหาย 4,880,334,824.10 บาท นำทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นรายได้แผ่นดิน 2,746,570,467.48 บาท

3. การดำเนินคดีอาญาฐานฟอกเงิน สำนักงาน ปปง. ได้มีการดำเนินคดีอาญาฟอกเงิน กับผู้กระทำความผิดตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มีการสืบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน มีการร้องทุกข์กล่าวโทษ 10 เรื่อง และบูรณาการการสืบสวนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อติดตามจับกุมบุคคลตามหมายจับข้อหาฟอกเงิน 112 ราย

4. การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 สำนักงาน ปปง. ได้ดำเนินการประกาศรายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา 6 (UN Sanction List) 8 คำสั่ง รายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา 7 (Thailand Sanction List) 40 รายชื่อ รายชื่อบุคคลที่ถูกกำหนดตามมาตรา 15 จำนวน 3 คำสั่ง และมีการดำเนินคดีอาญาฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา 25 จำนวน 4 ราย

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ ปปง. เป็นความหวังของพี่น้องประชาชนในการแก้ไขปัญหาการหลอกลวงหรือฉ้อโกงทางการเงิน แต่ในรายงานไม่มีการแจ้งตัวชี้วัดหรือ KPI รายปีของหน่วยงาน แจ้งเพียงว่าในปี 2565 ได้ดำเนินการอะไรบ้าง โดยเห็นว่า เมื่อไม่มีการระบุเป้าหมายแล้ว ประชาชนจะทราบได้อย่างไรว่า ปปง. ได้ดำเนินงานถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ และเมื่อดูรายงานฉบับสมบูรณ์ในโครงการประเมินผลตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ ปี 2565 ซึ่งจัดทำโดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงจะเห็นว่า ปปง. ได้กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดการทำงานไว้อย่างไร ทั้งที่ตัวชี้วัดของ ปปง. กว่า 10 ตัวชี้วัดก็ทำได้เกินเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่เหตุใดสถานการณ์การฉ้อโกงทางการเงินในประเทศกลับมีความรุนแรงมากขึ้น หรือเป็นเพราะ ปปง. ตั้งเป้าหมายในการจัดการปัญหาที่ต่ำเกินไป หรือตั้งเป้าหมายไม่ตรงจุด จึงถึงเวลาแล้วที่ ปปง. ควรเปลี่ยนตัวชี้วัด โดยนำสถานการณ์ความรุนแรงของปัญหาการฉ้อโกงหรือมูลค่าความเสียหายทางการเงินมาเป็นตัวชี้วัดในการทำงานอย่างจริงจัง เพื่อปกป้องและป้องกันการฟอกเงินเชิงรุกอย่างเป็นระบบ ส่วนในเรื่องการร้องเรียนของประชาชนนั้น รายงานของ ปปง. ระบุว่ามีการตั้งศูนย์รับเรื่องร้องเรียนแจ้งเบาะแสการกระทำผิดผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น การดำเนินการด้วยตนเอง การส่งเรื่องทางไปรษณีย์ ทางเว็บไซต์ อีเมล Social Media และช่องทางสายด่วน ปปง. 1710 ที่ ปปง. ระบุว่า เป็นช่องทางร้องเรียนที่ง่ายที่สุดของประชาชน แต่กลับปรากฏในรายงานว่า สายด่วน ปปง. 1710 นั้น มีเรื่องรับร้องเรียนในปี 2565 เพียง 2 กรณีเท่านั้น ในขณะที่การยื่นเรื่องด้วยตนเองมี 30 กรณี การส่งเรื่องผ่าน Social Media 92 กรณี และการส่งจดหมาย 186 กรณี จึงต้องตั้งคำถามว่า เหตุใดจึงมีคนแจ้งเรื่องร้องเรียนผ่านสายด่วน ปปง. 1710 น้อยมาก ในขณะที่มูลค่าความเสียหายหรือ

การฉ้อโกงทางการเงิน ใน 1 ปี ไม่ต่ำกว่า 30,000 ล้านบาท อีกทั้งได้เสนอแนะให้ ปปง.และศูนย์รับเรื่องร้องเรียนจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าถึงช่องทางสายด่วน ปปง. 1710 และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่อยู่ห่างไกลไม่จำเป็นต้องเดินทางมาร้องเรียนที่ ปปง.ด้วยตนเอง ทั้งนี้ปัญหาทั้งหมดที่เกิดขึ้นในขบวนการฉ้อโกงนี้ ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนของ ปปง. เพียงอย่างเดียว แต่ต้องประกอบกับการที่ ปปง. ส่งร่างกฎหมายใหม่และร่างกฎหมายเดิมที่แก้ไขเสร็จแล้วมาให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาโดยเร็ว เช่น ร่างพระราชบัญญัติผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง และกฎหมายอื่น ๆ อีกทั้งยังได้ตั้งข้อสังเกตว่า อสังหาริมทรัพย์ที่จังหวัดภูเก็ต มูลค่ามากกว่า 16 ล้านบาท แต่ปล่อยเช่าในราคาเพียง 15,000 บาท จึงเห็นว่ามีการใช้ระเบียบเพื่อหาประโยชน์หรือเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลบางกลุ่มหรือไม่ อย่างไรก็ตาม สมาชิกมีความเข้าใจในเรื่องการผลักดันข้อระเบียบต่าง ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ซึ่งประเทศไทยพยายามผลักดันมามีทั้งหมด 40 ข้อในเรื่องนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แต่เรายังไม่บรรลุข้อตกลงอีก 9 ข้อที่สำนักงาน ปปง. จะต้องแก้ไขข้อบกพร่องและมาตรฐานดังกล่าว โดยคาดว่าจะดำเนินการได้สำเร็จภายในปีหรือสองปีนี้ ซึ่งอาจต้องบูรณาการกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดการต่อไป สำหรับการดำเนินงานโครงการสายลับของ ปปง. นั้น สมาชิกเห็นว่าจำนวนน้อยมากทั้งที่ภาคประชาชนน่าจะมีส่วนร่วมในการช่วยโครงการได้มากกว่านี้ จึงเสนอให้มีการจูงใจประชาชนให้เข้ามาเป็นสายลับของ ปปง. มากขึ้นและปรับปรุงเรื่องการประชาสัมพันธ์ หลักเกณฑ์ และการพิจารณาต่าง ๆ การส่งเสริมภาคประชาสังคมในการมีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ ของ ปปง. สำนักงาน ปปง. ต้องสนับสนุนเรื่องเครือข่าย ทั้งค่าเดินทาง ค่ายานพาหนะ และเบี้ยประชุมต่าง ๆ ให้เหมาะสม และมีการยกย่องชมเชยให้รางวัล มีรูปแบบของการสร้างเครือข่ายของประชาชนในระดับประเทศ จังหวัด และอำเภอต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมมากขึ้นเพราะเชื่อว่าการที่ ปปง. สามารถมีเครือข่ายในการแจ้งเบาะแสจะทำให้งานในการชี้เป้า ยึดอายัดต่าง ๆ สามารถสำเร็จลุล่วง และหวังว่าในปีต่อไป ปปง. จะมีการบูรณาการในการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งในเรื่องการยึดอายัด ว่าเมื่อคดีความไปถึงศาลที่สูงขึ้นแล้วคดีจะถูกยกเป็นจำนวนมาก จึงตั้งข้อสังเกตว่าเกิดจากความไม่รอบคอบในการปฏิบัติงาน หรือการที่เราไปยึดในส่วนที่ไม่ถูกต้องตั้งแต่ในชั้นสอบสวนหรือไม่ หรือเกิดจากความผิดพลาดประการใด ส่วนเรื่องของการแจ้งเบาะแสในแต่ละปีนั้น ตัวเลขจะน้อยลง จึงสะท้อนให้เห็นว่าประชาชนยังมีส่วนร่วมน้อยมาก จึงควรดำเนินการในการที่จะทำให้ ปปง. ได้รับความร่วมมือจากภาคประชาชนให้มากขึ้น

ที่ประชุมรับทราบ

- เรื่องที่ที่ประชุมเห็นชอบให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน

ประธานฯ ขอนำร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 พ.ศ. โดย นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ และเป็นเรื่องทำนองเดียวกันอีก 6 ร่างมาพิจารณาร่วมกัน ดังนี้

1. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 พ.ศ. โดย นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ

2. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 พ.ศ. โดย นายพิทักษ์เดช เดชเดโช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

3. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 พ.ศ. โดย นายคอซีย์ มามุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี พรรคพลังประชารัฐ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

4. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 พ.ศ. โดย นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ (เรื่องลำดับที่ 1 – 5 เลื่อนตามของที่ประชุมเห็นชอบในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 14 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ 1 กุมภาพันธ์ 2567)

5. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 พ.ศ. โดย พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาชาติ เป็นผู้เสนอ

6. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 พ.ศ. โดย นายวิชัย สุตสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรครวมไทยสร้างชาติ เป็นผู้เสนอ

ที่ประชุมไม่ขัดข้อง ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติแถลงต่อที่ประชุมว่า โดยที่ พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 ได้มีการตราขึ้นใช้บังคับอย่างเร่งด่วนเพื่อบรรเทาปัญหาอันเนื่องมาจากผลกระทบที่ร้ายแรงของการทำประมงที่ผิดกฎหมายซึ่งอาจนำไปสู่การถูกขึ้นบัญชีหรือใบเหลืองของสหภาพยุโรป (อียู) หรืออาจจะถูกปรับขึ้นเป็นใบแดง จึงจำเป็นต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว และตอบสนองให้เห็นถึงความตั้งใจของประเทศไทยที่พยายามแก้ไขปัญหาจึงได้ตราเป็นพระราชกำหนด เพื่อให้สามารถบังคับใช้ได้ทันที อย่างไรก็ตาม พระราชกำหนดดังกล่าว มีบทบัญญัติบางมาตราที่อาจจะขัดต่อหลักการของอนุสัญญาประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก หรือหลักสิทธิมนุษยชนและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในประเด็นเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินและสิทธิในการประกอบอาชีพของประชาชน การเลือกปฏิบัติ ขาดความเสมอภาคและบังคับใช้กฎหมายโดยไม่เท่าเทียมกัน รวมทั้งมีบทกำหนดโทษที่ไม่เป็นธรรม ซ้ำซ้อน และไม่ได้สัดส่วนกับการลงโทษ ในความผิดทั่วไป เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานี้เนื่องมาจากการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว รวมทั้งบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน และชาวประมงผู้ประกอบอาชีพโดยสุจริตให้ได้รับความเป็นธรรม ตลอดจนส่งเสริมการทำประมงให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ

และเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งการจัดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบและพิจารณาลงโทษและคณะกรรมการมาตรการทางปกครองในการพิจารณาออกคำสั่งตามระดับความรุนแรงของการกระทำ ความผิดสภาพการกระทำผิดและการกระทำความผิดซ้ำ ตลอดจนกำหนดโทษทางปกครองและโทษทางอาญาที่เหมาะสม เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและป้องกันการกระทำผิด โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประมงที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่จำกัดสิทธิในการทำ ประมง อาทิ จำกัดการทำประมงพื้นบ้านให้อยู่เฉพาะในเขตทะเลชายฝั่ง กำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิ ขอรับใบอนุญาตที่ไม่เอื้อต่อการทำประมง จำกัดการใช้เครื่องมือในการทำการประมงในเวลากลางคืน กำหนดให้การขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลทำได้เฉพาะเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่จดทะเบียนเท่านั้น นอกจากนี้ บทบัญญัติที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดยังมีสัดส่วนที่ไม่เหมาะสม อาจทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในการลงมติในเรื่องต่าง ๆ หรือเรื่องอำนาจ คณะกรรมการ มาตรการทางปกครองในกรณีผู้ทำการประมงฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง รวมถึงการบริหารจัดการ ด้านการทำประมง การควบคุมและเฝ้าระวังการทำประมง ตลอดจนมาตรการคุ้มครองแรงงาน ยังไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน อีกทั้ง บทกำหนดโทษที่ใช้บังคับอยู่มุ่งพิจารณา เฉพาะขนาดของเรือประมงเป็นสำคัญ แต่ไม่ได้คำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติการณ์ในการกระทำ ความผิดและความเสียหายที่เกิดแก่ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการด้านการประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงส่งเสริมการทำประมงพื้นบ้านให้สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ ขอสันับสนุนส่งเสริมให้มีประมงพื้นบ้าน ควรกำหนดให้ประมงพื้นบ้านไม่จำกัดเขตเฉพาะ ควรกำหนดให้การขนถ่ายสัตว์น้ำได้โดยไม่จำกัดว่าเป็นเรือที่จดทะเบียนขนถ่ายสัตว์น้ำเท่านั้น ควรมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับการทำประมง ในอดีตที่ผ่านมา ประเทศไทยสร้างรายได้ ทางการทำประมงทำให้มีรายได้มหาศาล และมีความได้เปรียบทางด้านภูมิศาสตร์ที่มีพื้นที่ติดทะเล ที่ผ่านมา พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มีโทษปรับที่ค่อนข้างมาก การบังคับใช้กฎหมาย ที่ไม่สอดคล้องกับพี่น้องชาวประมง ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมประมง การแก้ไขปัญหาของชาวประมง สามารถแก้ไขปัญหาได้ทั้งฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ ดังนั้น การเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 พ.ศ. เพื่อเป็นการผ่อนคลายข้อจำกัดให้กับพี่น้อง ชาวประมงได้สร้างอนาคตให้กับลูกหลาน รวมทั้งสร้างเศรษฐกิจให้กับประเทศอย่างมหาศาล นับเป็นนิมิตหมายอันดีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ที่จะเริ่มแก้ไขปัญหาของพี่น้องชาวประมง โดยที่ผ่านมามีความยากลำบากอย่างยิ่ง ซึ่งมีปัญหามาอย่างยาวนานร่วม 10 ปี ตั้งแต่คณะรักษา ความสงบแห่งชาติ (คสช.) ยึดอำนาจบริหารประเทศ และออกพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 ในอดีตที่ผ่านมา ก่อนที่รัฐบาล คสช. จะประกาศใช้พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 นั้น

ประเทศไทยติดอันดับประเทศที่สร้างรายได้จากสินค้าด้านการประมงและสามารถติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลก ติดต่อกันหลายสิบปีทำให้มีรายได้เข้าสู่ประเทศมากกว่า 6 แสนล้านบาท ซึ่งเกิดจากความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ของประเทศที่มีแผ่นดินยื่นออกไปมหาสมุทรแปซิฟิกและทะเลอันดามัน เป็นพื้นที่ติดทะเลกว่า 3,000 กิโลเมตร และพี่น้องชาวประมงยังมีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ตั้งแต่บรรพบุรุษ แต่จากการที่ประเทศไทยเคยเป็นมหาอำนาจทางด้านการทะเลและสร้างรายได้มหาศาล กลับพลิกบทบาทภายในเวลาอันรวดเร็ว โดยภายในเวลา 10 ปีที่ผ่านมา พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 ทั้งกฎระเบียบต่าง ๆ มีความยุ่งยากสร้างปัญหาทั่วประเทศ โดยเฉพาะการแสดงเอกสารต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเพียงเรื่องธุรการและเรื่องเล็กน้อยแต่ทำให้เกิดปัญหาใหญ่ ซึ่งเป็นตัวจุดรั้งและสร้างอุปสรรคให้กับพี่น้องชาวประมงตัวเล็กๆ ทั้งนี้ สมาชิกฯ ได้ชื่นชมว่าเรากำลังแก้ไขปัญหาดังกล่าวและกำลังสร้างความหวัง คืนชีวิตครั้งใหม่ ต่อยอดลดความเสียหายให้กับพี่น้องชาวประมง ซึ่งมาตรา 57 แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 คือจุดเริ่มต้นของบทลงโทษและมีความรุนแรงแสนสาหัสเกินกว่าเหตุมาก โดยมาตรา 57 เดิมระบุไว้สั้น ๆ เพียงว่า ห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดขึ้นโดยเรือประมง แต่ข้อความที่เขียนไว้อย่างสั้นนี้ กลับเป็นอันตรายอย่างมาก และสามารถตีความไปอย่างกว้างขวางในหลายกรณีทำให้มีบทลงโทษตามมาอย่างรุนแรงแสนสาหัส คือ การกระทำความผิดตามมาตรา 57 มีบทลงโทษในมาตรา 139 ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 57 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 100,000 บาท หรือปรับจำนวน 5 เท่าของมูลค่าสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า ค่าปรับในวรรคถัด ๆ ไป เป็นค่าปรับที่เกิดขึ้นตามขนาดตันกรอสของเรือ ซึ่งเป็นค่าปรับที่สูงมาก และเคยมีพี่น้องชาวประมงใช้เรือ 97 ตันกรอสจับปลาขนาดเล็กกว่ากรมประมงกำหนด มีโทษปรับเริ่มต้น 600,000 บาท ไปถึง 5 ล้านบาท และในกรณีที่จับปลาเล็กกว่ากำหนดในมาตรา 57 ยังมีความผิดตามมาตรา 114 โดยถือว่าเป็นการกระทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง โดยโทษในมาตรา 114 ที่รุนแรงที่สุดคือการกักเรือยึดเรือ และเมื่อเป็นเช่นนี้ พี่น้องชาวประมงจะนำเงินจากที่ใดไปจ่ายค่าปรับ ทั้งนี้ ในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมงพ.ศ. 2558 พ.ศ. ที่นายวิสุทธิ ไชยณรงค์ กับคณะเป็นผู้เสนอนั้น ได้เปิดโอกาสให้พี่น้องชาวประมงได้ผ่อนคลาย โดยมาตรา 27 ให้เพิ่มความเป็น มาตรา 57/1 ก่อนการออกประกาศตามมาตรา 56 และมาตรา 57 ให้คณะกรรมการประมงประจำ จังหวัดหรือรัฐมนตรีดำเนินการดังนี้ 1. จัดให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อให้มีข้อมูลทางวิชาการที่เพียงพอและเป็นที่ยอมรับของชาวประมงทุกฝ่าย 2. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนที่เกี่ยวข้องอย่าง กว้างขวางเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 180 วัน 3. เมื่อจัดทำร่างประกาศแล้วให้ปิดประกาศแจ้งให้ สาธารณชนได้รับทราบไม่น้อยกว่า 30 วัน 4. ในกรณีที่มีผู้คัดค้านให้มีการพิจารณาความคัดค้านนั้น โดยเร็วโดย เปิดโอกาสให้ผู้คัดค้านสามารถเข้าร่วมประชุมและชี้แจงจนกว่าจะได้ข้อยุติ และ 5. หลังจาก มีข้อยุติแล้วให้นำประกาศนำเสนอรัฐมนตรีอนุมัติเพื่อบังคับใช้ต่อไป อีกทั้งยังยกเลิกบทกำหนดโทษ ในหมวด 11 ออกทั้งหมด ลดโทษตามมาตรา 139 ที่กำหนดโทษตามขนาดเรือสูงสุดปรับ 30 ล้านบาท

เหลือเพียงปรับไม่เกิน 50,000 บาท สิ่งเหล่านี้คือการออกกฎหมายแบบอารยชนที่มีความละเอียดรอบคอบ รวมทั้งการที่จะพักใบอนุญาตหรือยึดใบอนุญาตออกเรือนั้น จะต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการก่อน จึงเห็นว่าหากสภาผู้แทนราษฎรผ่านร่างพระราชบัญญัตินี้จะสร้างความเป็นธรรม สร้างความหวังให้กับพี่น้องชาวประมง ให้เริ่มต้นชีวิตใหม่ สร้างอนาคตให้กับลูกหลานชาวประมง ได้ยึดเป็นอาชีพที่สืบต่อรุ่นลูก รุ่นหลาน และยังสร้างเศรษฐกิจให้กับประเทศไทย ให้รายได้จากการประมงกลับมามีมูลค่ามหาศาลมากยิ่งขึ้น การมีกฎหมายฉบับนี้ก็เพื่อให้ผู้ประกอบการอาชีพประมงได้เข้าถึงการทำประมงที่ถูกกฎหมาย เป็นกฎหมายที่สามารถแก้ไขปัญหาผู้ประกอบการอาชีพประมงลดอุปสรรคต่างๆ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ปกป้องอุตสาหกรรมประมง และอนุรักษ์สัตว์น้ำได้ขับเคลื่อนให้การทำอาชีพประมงมีความยั่งยืน นับว่าการทำอาชีพประมงและอุตสาหกรรมประมงอย่างแท้จริง ขอให้พี่น้องชาวประมงสบายใจได้เพราะเป็นกฎหมายที่ชาวประมงรอคอย

ปัจจุบันพี่น้องชาวประมงได้พบมรสุมปัญหามากมาย เรือหลายลำจอดทิ้งไว้จนกลายเป็นซาก ชีวิตของพี่น้องชาวประมงเหมือนถูกลอยแพไม่ต่างจากซากเรือ ผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอาชีพประมงหลายธุรกิจต้องปิดตัวลง ปัญหาเหล่านี้เกิดจากความไม่เข้าใจและการไม่รับฟังปัญหาที่แท้จริงของประชาชน การแก้ปัญหาที่ไม่ถูกจุดนำไปสู่ความหายนะของพี่น้องชาวประมงไทย พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 นั้น ไม่ก่อให้เกิดผลดี ทั้งต่อวิถีชีวิตของพี่น้องชาวประมง ทรัพยากรธรรมชาติ หรือแม้แต่การรักษามูลค่าการส่งออกสินค้าสัตว์น้ำของไทยตามที่เคยคาดหวัง แม้แต่น้อย เพราะกฎหมายที่ออกโดยรัฐบาลชุดที่แล้วเริ่มต้นแก้ปัญหาด้วยความผิดพลาด เป็นกฎหมายที่เริ่มจากการไม่รับฟัง ไม่รับรู้อ และไม่เข้าใจประชาชน แต่เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นมาเพื่อต้องการเพียงการยอมรับจากสหภาพยุโรปเท่านั้น กฎหมายเก่าจากรัฐบาลหลังการทำรัฐประหารที่ไม่ได้เริ่มต้นที่การแก้ไขปัญหา จึงเป็นเหตุที่ต้องยื่นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 พ.ศ. นี้ หากมองย้อนกลับไปการตรากฎหมายประมงฉบับเดิมโดยคณะกรรมการยุโรปหรือสหภาพยุโรปนั้น มีคำประกาศแจ้งเตือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2558 ด้วยการให้ใบเหลือง เพื่อให้ทราบถึงความเป็นไปได้ที่ไทยจะถูกระบุว่าเป็นประเทศโลกที่ 3 ที่ไม่ให้ความร่วมมือในด้านการต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือ IUU Fishing โดยกำหนดให้ประเทศไทยต้องเสนอแผนการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน 6 เดือน ด้วยความเร่งรีบรัฐบาลจึงออกพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 แต่พระราชกำหนดฉบับดังกล่าวได้ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศสูงถึง 1.1 ล้านล้านบาท หากพิจารณาการตรากฎหมายในแง่ภาพลักษณ์ของรัฐบาลชุดที่แล้ว อาจพูดได้ว่าบรรลุเป้าหมาย เพราะทำให้ประเทศไทยรอดพ้นจากการถูกระงับการส่งออกสินค้าประมงและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไปยังยุโรป แต่หากพิจารณาในแง่ผลกระทบและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นกับภาคการประมงและอุตสาหกรรมประมงของไทย กลับทำให้เกิดหายนะอย่างใหญ่หลวง โดยประเทศไทยเคยเป็นประเทศที่ส่งออกเป็นอันดับ 1 ในเรื่องธุรกิจประมง แต่ปัจจุบันตกมาอยู่ลำดับที่ 14 ของโลก และเปลี่ยนสถานะ

จากผู้ส่งออกสินค้าประมง เป็นผู้นำเข้าสัตว์น้ำเพื่อการบริโภคแทน เพราะการเร่งออกกฎหมายดังกล่าว ไร้ความรัดกุม และยังส่งผลให้มีบทลงโทษที่รุนแรงต่อประชาชนอย่างไม่เคยมีมาก่อน มีการออกกฎหมายระดับรองกว่า 200 ฉบับ มีการบังคับใช้กฎหมายแบบจ้องจับผิดและมีอคติ ไม่เป็นธรรม ไม่มีเหตุผล พี่น้องชาวประมงกว่า 10,000 ราย ถูกจับเสียค่าปรับเป็นหลักพันล้านบาท หลายร้อยคน ต้องยอมติดคุกเพื่อชดเชยการเสียค่าปรับ และหลายคนเป็นหนี้เป็นสิน ซึ่งเรื่อนั้นเป็นทรัพย์สิน เป็นวิถีชีวิต เคยสร้างครอบครัว แต่กลายเป็นเพียงเศษเหล็ก เศษไม้ จอดจมเป็นร้อยเป็นพันลำ เป็นสิ่งไร้ค่าในปัจจุบัน ทั้งนี้ สถิติตั้งแต่ปี 2558 ถึง 2566 พบว่า ตัวเลขลดลงของการนำเข้าจำนวนสัตว์น้ำที่จับได้กับมูลค่าการส่งออกสะท้อนปัญหาเหล่านี้ได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังการปลดล็อก ใบเตือนสีเหลืองก็ตาม ไม่ได้มีผลต่างกัน แต่กลับแยลงเรื่อย ๆ โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าประมงไทย ไปยังสหภาพยุโรปปรับลดลงเรื่อย ๆ แม้ว่าไทยจะถูกปลดจากใบเหลืองแล้วก็ตาม จะเห็นได้ว่า มูลค่าการส่งออกระหว่างปี 2557 และ 2563 แตกต่างกันกว่า 1.4 หมื่นล้านบาท ลดลงร้อยละ 52.2 ในปี 2566 มีมูลค่าการส่งออกเพียง 10.4 หมื่นล้านบาท คิดเป็นมูลค่าความเสียหายกว่า 100,000 ล้านบาท แสดงให้เห็นว่าการปลดล็อกใบเหลืองของ IUU ไม่ได้ช่วยทำให้มูลค่าการส่งออกสินค้าประมงไทยสูงขึ้น แต่กลับสร้างหายนะให้กับประเทศไทยมากกว่า โดยปัญหาที่แท้จริงคือรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐ ไม่เข้าใจเรื่องการทำประมงทางทะเลอย่างรอบด้าน และไม่ได้มองมิติ ขาดองค์รวมความรู้ในเรื่อง กฎหมายสากลและการตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ทำให้ไม่สามารถจัดการปัญหาได้อย่างแท้จริง ดังนั้น การเข้าใจปัญหาที่แท้จริง สังเคราะห์ปัญหา และมองกฎหมายประมงอย่างรอบด้านจึงเป็นสิ่งที่ รัฐสภาต้องนำมาสู่การแก้ไข

นายจาตุรนต์ ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย นายพิทักษ์เดช เดชเดโช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ นายศักดิ์นัย นุ่มหนู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด พรรคก้าวไกล และนายชูการ์โน มะทา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาชาติ ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ อภิปรายสรุป พระราชบัญญัติเป็นเวลาพอสมควรแล้ว

ประธานฯ กล่าวว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติทั้ง 7 ฉบับ คณะรัฐมนตรี ขอรับไปพิจารณาก่อนที่สภาจะลงมติในวาระ 1 ซึ่งหากที่ประชุมอนุมัติขอให้รอการพิจารณาไว้ก่อนแต่ต้องไม่เกิน 60 วัน นับตั้งแต่สภามีมติตามข้อบังคับ ข้อที่ 118 ดังนั้น จะมีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

นายอนุชา นาคาศัย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ให้เสนอต่อที่ประชุมเพื่อขอรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 พ.ศ. ของผู้ยื่นทั้ง 7 คณะ กลับไปพิจารณาก่อน ตามข้อบังคับ การประชุมฯ ข้อ 118 โดยจากที่ได้รับฟังการอภิปรายของผู้เสนอและของสมาชิกฯ ซึ่งเห็นตรงกันว่า เป็นพระราชบัญญัติที่ต้องรีบดำเนินการเพื่อให้บรรลุผลตามที่ทุกท่านมีความปรารถนาดีต่อพี่น้องประชาชนเช่นเดียวกับคณะรัฐมนตรี โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการให้คณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการ

ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติว่าให้เร่งคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาอย่างเร่งด่วน และนายกรัฐมนตรีได้กำชับให้เร่งดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้ที่ต้องแก้ไขดำเนินการเพื่อให้เหมาะสมกับยุคสมัยและเหตุการณ์ปัจจุบัน

นายชาติา ไทยเศรษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ให้เสนอต่อที่ประชุมว่า ในความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น การเสนอกฎหมายเป็นหน้าที่ ตนเข้าใจสมาชิกฯ โดยได้พูดคุยกับคณะกรรมการกฤษฎีกาว่ามีข้อกฎหมาย 2 ข้อ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งการที่คณะรัฐมนตรีจะรับไปพิจารณา 60 วันนั้น อาจเข้าไป จึงเสนอว่าคณะรัฐมนตรีจะขอรับไปพิจารณา 15 วัน ทั้งนี้ สมาชิกฯ ได้เสนอให้นำกลับเข้ามาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรอีกครั้งในวันพฤหัสบดีที่ 22 กุมภาพันธ์ 2567 ซึ่งสมาชิกฯ เห็นชอบด้วย จึงถือว่าที่ประชุมมีมติอนุมัติให้คณะรัฐมนตรีรับไปพิจารณาแล้วนำเข้าสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันพฤหัสบดีที่ 22 กุมภาพันธ์ 2567 จากนั้น ประธานฯ สั่งปิดประชุมเวลา 18.18 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 18.18 นาฬิกา

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร